

Erasmus+ KA2 – Törökország

„Dropping Off Drop Outs”

2019-1-ES01-KA229-064186_3

Helyszín: Törökország / Samsun

Időpont: 2019.11.10-11.16.

Iskolánktól kaptunk egy lehetőséget, amivel egy különleges és más vallású országba utazhattunk, mégpedig Törökországba. Itt mi, diákok családoknál voltunk elszállásolva, akik már a repülőtéren vártak minket. Innen mentünk velük 'haza', a szélrózsa négy irányába. A fogadtatás felettébb szívélyes volt, minden kívánságunkat igyekeztek teljesíteni, és azon voltak, hogy minél inkább otthon érezzem magam náluk.

Másnap az Atakum Anadolu Imam Hatip Lisesi középiskolában voltunk, ahol fogadóink osztálytársai nagy lelkesedéssel és tapssal fogadtak minket, mondhatni, szinte sztároknak számítottunk. Sokat kérdeztek mindennapi szokásainkról, kultúránkról, országunkról, mi pedig szívesen válaszoltunk nekik. Körbejártuk az iskolát, a hozzá tartozó mecsetet is megnéztük kívül-belül. Többen is először voltunk mecsetben, így meglepett a kidolgozottság, az összhang, és a harmónia, ami mindenütt jelen van.

A település, ahová a projektet kiírták, a Fekete-tenger partján fekvő Samsun városa. Ezt a várost több, mint egymillióan lakják. Látványra is igazán különleges városról beszélünk, hiszen egyik oldaláról a tenger, míg a másiktól a hegyek ölelik körül.

Törökországban töltött hetünk második napján ellátogattunk Samsun pár nevezetes helyére, például az Amisos Hillre, és az Amazon Village-be. Tettünk egy hajókirándulást a Fekete-tengeren, majd vásároltunk a Piazza bevásárlóközpontban.

Másnap Sinopba kirándultunk, ahol megnéztük a vízeséseket, és sétáltunk a városban. A tenger közelségét kihasználva egy egész iparág épült itt a halászat köré.

Csütörtökön mindenki örömeire elbusoztunk a Samsun környékén lévő Cat Village-hez, ahol rengeteg szeretetre éhes és imádnivaló cicát és kutyust simogathattunk meg.

Pénteken már erősen érződött a búcsú szele a levegőben: az esti búcsúvacsorára érkezőket a török fiúk autentikus török ruhába öltözve fogadták, hogy a köszöntés még hatásosabb legyen, dobbal adták is a hangulatot.

A szombat kora reggel már csak a repülőtéren való várakozásról szólt, és persze a nehéz búcsúzásról a mielőbbi viszontlátás reményében.

Őszintén szólva jobb fogadó családot nem is kívánhattam volna. Vendégszeretetük irigylésre méltó, szinte már második családomként tekintek rájuk. Bármikor is megyek legközelebb, ők tárt karokkal fognak engem várni, ebben biztos vagyok.

Hálás köszönettel tartozok az Erasmus+ DODO (Dropping Off Dropouts) projektjének, hiszen enélkül nem juthattam volna ki Törökországba, és nem ismerkedhettem volna meg az iszlám kultúrával.

Aki azon gondolkodik, hogy jelentkezzen-e, vagy belevágjon-e az Erasmus programba, annak egyértelműen csakis ajánlani tudom, hiszen ez egy igazán jó lehetőség más kultúrák és új emberek megismerésére. Ha már adatik ilyen lehetőség, szerintem mindenképpen érdemes kihasználni!

Szűcs Bettina Erika 13/A dekoratőr

November 10-16 között részt vehettem egy Erasmus programban, melynek keretén belül én és három iskolatársam kiutazhattunk Törökországba.

Az biztos, hogy nem bánta meg egyikőnk sem. Sőt az egyik legjobb döntésünk volt. Mindenki volt egy kis félsz mielőtt elindultunk.

Előttünk állt életünk első repülőútja és a nagy találkozás a török kultúrával.

Vasárnap reggel elindultunk. Már nem is volt visszaút. Elképesztően izgatott voltam, kicsit félttem is. Majd amikor felszálltunk a repülőre és Isztambul felé vettük az utat, minden aggodalmam eltűnt. Egy új kaland vette kezdetét. Jó hangulatban utaztunk végig, velem voltak a barátaim és nem is volt szükség másra.

Este megérkeztünk Samsunba. Itt várt minket a fogadó család. Nagyon kíváncsi voltam rájuk. Kellemesen elbeszélgettünk az autóban majd hazaérkezésünk után egyből vacsorával kínáltak. Nem voltam benne biztos, hogy a török ételek nekem annyira ízleni fognak, viszont kellemesen csalódtam és már első nap nagyon finom vacsorával vendégeltek meg.

Másnap az iskolában megismerhettem végre nem csak a török, de az olasz és a spanyol diákokat is. Mindenki üdvözölt azonnal, ahogy kiszálltam az autóból. A török lányok bombázni kezdtek a kérdéseikkel, hogy honnan jöttem és milyen az országom, hogy tetszik nekem a város stb.

Ekkor ütköztem kisebb akadályba, az angolom nem tökéletes. Most mi lesz? Meg sem fognak érteni, már pedig csendben nem maradhattam. Beszélgetni kezdünk, és a jó pár hónapja nem használt angolom jól szuperált. Megértettük egymást.

A város és az ország egy hét alatt a szívembe lopta magát. Bármilyen ablakon is néztem ki, vagy a tengert láttam vagy pedig óriás színes házak tornyosultak fölém.

Nekem, vidéken élő magyar lánynak a tenger egy egészen új élmény volt. A hajókázás során egy életre magamba szívtam a tenger illatát. A házak dombokra, hegyekre tornyosulva épültek, az utak mindent behálóztak, a közlekedési szabályok értelmét veszítették. Mindenhova kisbusszal jártunk, reggel iskolabusz jött értünk. Az utazás végére teljesen megszoktam a felgyorsult városi életet.

Egész héten programok vártak ránk. Túráztunk a közeli városban, tréningeken vettünk részt, hajókáztunk, többször próbálhattunk ki tradicionális török ételleket, voltunk bevásárló központban, étteremben, fagyizóban, megnéztük a város nevezetességeit, jártunk egy faluban, Cat Village-ben, ahol csak befogadott állatok éltek, akiket gondozásba vettek. Itt is megmutatkozott számomra, hogy mennyire gondoskodóak és figyelmesek az itt élő emberek.

A fogadócsalád is szervezett nekünk külön programokat az estékre. Jobban bepillanthattunk egy átlagos török/muszlim család életébe. Megismertük a kultúrájukat és szokásaikat.

Egész héten a törökök nyüzsgése vett körül, végtelenül udvariasak és barátságosak voltak mindenkivel. Az olaszok és a spanyolok sem hazudtolták meg a róluk kialakult nemzetközi képet. Mindig ők biztosították a buli hangulatot a hosszú buszos utakra. A török és latin zenék társaságában nem lehetett nem jó kedvvel végig ülni egy buszozást.

Persze az út végére hiányzott az otthonom, de semmi pénzért nem cseréltem volna el ezt az élményt.

Hálás vagyok az iskolámnak, hogy már ennyi idő után – idén kezdtem tanulmányaimat a BSZC Zwack József Kereskedelmi és Vendéglátóipari Iskola dekoratív osztályában – lehetőséget kaptam. Mindenkit csak bátorítani tudok, hogy ragadja meg a lehetőségeket ezen utakkal és vágjon bele az ismeretlenbe. Nyelvgyakorlás szempontjából is nagyon hasznos volt ez az út. Sok mindent láttam és tapasztaltam meg, amik elkísérnek majd egész életem során.

Szász Boglárka Stella 13/A dekoratív

ERASMUS 2019

DODO

A PROJECT THAT PROVIDE US TO
MAKE NEW FRIENDSHIPS

